

متن دستور سر کوپ در عربستان

■ ایسنا: رابرت فیسک، تحلیلگر و ستون‌نویس روزنامه انگلیسی ایندپندنت، در مقاله‌ای که در این روزنامه چاپ شد، به مساله نقش شاهزاده نایف بن عبدالعزیز وزیر کشور عربستان و برادر ملک عبدالله بن عبدالعزیز، پادشاه این کشور در سر کوپ تظاهرات معترضان پرداخت. او در این مقاله سندی منتشر کرده که طی آن شاهزاده نایف به مسوولان پلیس این کشور دستور داده که تظاهرات را سرکوپ کنند. در متن دستور وزیر کشور عربستان آمده است: به همه مسوولان پلیس در مناطق ریاض، مکه، مدینه، الباحه، حایل، القصیم، الحدود شمالی، الجوف، تبوک، الشریقه، عسیر، نجران و جازان و همچنین فرمانده نیروهای ویژه، در ادامه سخنان قبلی دربارہ آنچه «انقلاب حنین» نامیده می‌شود که افرادی ناشناس از طریق اینترنت به آن دعوت کرده‌اند و هدف از آن ضربه زدن به امنیت کشور است، این گروه گمراه و مفسدفی الارض هستند. به آنها رحم نکنید و آنها را بزنید. همه افسران و نیروها اجازه تیراندازی دارند. این سرزمین شما و این دین شماست و باید با کسی که بخواهد آن را تغییر دهد و خللی در آن به وجود بیاورد مقابله کنید. از شما متشکرم و برایتان آرزوی موفقیت می‌کنم.

قذافی: همه‌اش کار من بود

■ ایسنا: معمر قذافی در دیدار با کمیته چهار جانبه آفریقا خود را بانی پیروزی آفریقای جنوبی، آزادی نلسون ماندلا و استقلال زیمبابوه اعلام کرد. رهبر لیبی به روزنامه الشرق الاوسط گفته که او پیروزی را برای آفریقای جنوبی در رویارویی با نظام سابق آپارتاید به ارمان آورده و نلسون ماندلا، رئیس‌جمهور سابق این کشور را ز زندان خارج کرده و استقلال زیمبابوه را به دست آورده است. این سخنان خشم جاکوب زوما، رئیس‌جمهور آفریقای جنوبی را به همراه داشته است به گونه‌ای که زوما در واکنش گفته است: قذافی در سخنانش درباره الطاف خود بر آفریقای جنوبی صادق نبوده و وی در مقایسه با جمال عبدالناصر، رئیس‌جمهور فقید مصر هیچ خدمتی به ملت خود و قاره آفریقا نکرده است.

وعده‌اصلاحات در الجزایر

■ روتترز: عبدالعزیز بوتفلیقه، رئیس‌جمهوری الجزایر، وعده داد به منظور تعمیق مراحل دموکراتیک در این کشور، اصلاحاتی در قانون اساسی انجام دهد. از آغاز سال جاری میلادی، اعتصاب‌ها و تظاهرات در الجزایر موجب تنش در این کشور شده است. رئیس‌جمهور ۷۴ ساله الجزایر، وضعیت فوق‌العاده در این کشور را که از ۱۹ سال پیش در الجزایر برقرار بود، در ماه فوریه، (بهمن ماه) گذشته لغو کرد.

تظاهرات مخالفان در بولیوی

■ **بورونیزو:** مخالفان اوو مورالس، رئیس‌جمهوری بولیوی برای نهمین روز متوالی علیه دولت تظاهرات کردند و جاده‌های اصلی را در پایتخت بستند. پلیس سعی کرد با گاز اشک‌آور معترضان را متفرق کند. بزرگ‌ترین اتحادیه صنفی کارگری در بولیوی که سازمان‌دهنده این اعتراضات است خواهان افزایش ۱۵ درصدی دستمزدها است.

صر با هم‌ها به خیابان آمدند

■ **آسوشیتد پرس:** هزاران نفر از معترضان در بلگراد، پایتخت صربستان، علیه دولت این کشور تظاهرات کردند. معترضان، خواهان برگزاری انتخابات پیش از موعد و بهبود اوضاع اقتصادی هستند. این دومین تظاهرات گسترده مخالفان در بلگراد، از ابتدای سال جاری میلادی است. رئیس‌جمهوری صربستان پیشتر با برگزاری انتخابات زودهنگام مخالفت کرده بود. مخالفان گفته‌اند، در صورتی که انتخابات زودهنگام برگزار نشود، به تظاهرات ادامه خواهند داد.

انتخابات ریاست جمهوری نیجریه

■ **بورونیزو:** روز گذشته میلیون‌ها نفر از مردم نیجریه برای انتخاب رئیس‌جمهوری جدید، به پای صندوق‌های رای رفتند. اگر چه حزب حامی گودلاک جاناناتان، رئیس‌جمهوری کنونی نیجریه، در انتخابات پارلمانی هفته گذشته تعدادی از کرسی‌های خود را از دست داد اما پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که وی شانس بسیاری برای برد در این دور از انتخابات دارد. اصلی‌ترین رقیب او محمد بوهاری، رهبر سابق نظامی نیجریه است که توانسته حامیان زیادی در بین مسلمانان این کشور برای خود کسب کند. برخی کارشناسان پیش‌بینی کرده‌اند ممکن است این انتخابات که نتیجه آن دو روز آینده مشخص خواهد شد، به دور دوم کشیده شود.

شرق، نسرین رضایی: مقامات ترکیه

در شرایطی دم از حمایت تأسیس دفتر طالبان در استانبول می‌زنند که آخرین خبرها حاکی از حمله انتحاری است که از سوی یکی از عوامل طالبان در قندهار روی داد و بر اثر آن رئیس پلیس ایالت جنوبی افغانستان به کام مرگ رفت.

به گزارش وال استریت ژورنال، مقامات رسمی ترکیه اکنون چندی است که اعلام کرده‌اند اگر تصمیم به تأسیس دفتری برای طالبان در کشورشان گرفته شود، از این تصمیم پشتیبانی می‌کنند چرا که این دفتر در آینده ظرفیت آن را پیدا خواهد کرد تا به مرکزی برای برگزاری جلسات و مذاکراتی برای صلح میان اعضای گروهک طالبان و جامعه بین‌الملل تبدیل شود.

این در حالی است که رئیس پلیس ایالت جنوبی قندهار در دست در همان منطقه‌ای به دست نیروهای طالبان

کشته شده است که نیروهای ایالات متحده سال گذشته اقدام به افزایش ۳۰ هزار نفری ارتش در آنجا کردند. قاری یوسف‌احمدی، سخنگوی طالبان پس از کشته شدن این مقام امنیتی افغان در بیانیه‌ای اعلام کرد: ما به وی هشدار داده بودیم که اگر از کار خود استعفا ندهد او را خواهیم کشت. او استعفا نداد، بنابراین کشته شد. وقوع اتفاقی اخیر و به دنبال آن اظهارات سخنگوی طالبان همگی حاکی از آن است که با وجود حضور گسترده نیروهای آمریکایی در منطقه و شرایط ایجادشده برای طالبان باز هم موضع مقامات این گروهک افراطی تغییر نکرده و کشتار مقامات رسمی حکومتی در افغانستان همچنان ادامه دارد. کشتار مقامات رسمی در قندهار به موضوعی عادی تبدیل شده است و اکنون کرسی بسیاری از پست‌های رسمی در قندهار خالی است چرا که افرادی که در این پست‌ها قرار داشتند توسط نیروهای طالبان کشته شده‌اند. طالبان هیچ گونه تغییری نکرده است و همچنان به اقدامات تروریستی خود ادامه می‌دهد. با این تفاوت که در حال حاضر قربانیان این گروهک افراطی را بیشتر افرادی تشکیل می‌دهند که برای دولت افغانستان کار می‌کنند. سخنگوی طالبان بسیاری بی‌تفاوت صحبت می‌کند و می‌گوید که مشغول‌تر از آن است که نظری در مورد

انقلابیون لیبیایی در حال تهیه پیش‌نویس یک قانون اساسی تازه هستند که بر اساس آن، هر لیبیایی فارغ از جنسیت، نژاد، مذهب، دارا یا حقوق یکسان باشد و برخورداری از یک حکومت دموکراتیک حق مردم محسوب شود. اینها بخشی از تلاش‌های انقلابیون لیبیایی برای اثبات خود به جهان است.

شواهد نشان می‌دهد که انقلابیون در حال پایه‌گذاری لیبی جدید در مناطق خودمختار هستند و پیش‌نویسی از قانون اساسی نیز تهیه کرده‌اند. آنها در ادامه اهداف خود برای داشتن نیروی نظامی مستقل در کنار ناتو نیز کوشش‌هایی به عمل آورده‌اند. این در حالی است که رئیس‌جمهوری آمریکا در گفت‌وگو با آسوشیتدپرس خاطر نشان کرد که جنگ در لیبی به بن بست سیاسی خواهد انجامید. از نظر اوپاما تنها راه موجود برای قذافی، کناره‌گیری از قدرت است. در حالی که آندره راسموسن فرمانده ناتو در لیبی، پس از اعلام خواسته مشترک سزار کوزی، کامرون، اوپاما مبنی بر لزوم کناره‌گیری رهبر لیبی از قدرت، تأکید کرده بود که جنگ تا رفتن قذافی ادامه خواهد داشت. از طرفی مزدوران قذافی جمعه شب به رغم مهلتی که به شهروندان و کارگران خارجی مستقر در صرانه داده و هفت فروند کشتی نیز جهت جابه جایی آنها در نظر گرفته شده بود، با بمب‌های خوشه‌ای به این شهر حمله کردند و منابع از خروج کامل شهروندان خارجی شدند. بنا بر گفته انقلابیون، قذافی به هیچ کدام از اصول جنگی پایبند نیست، اما آنها خود را ملزم به اجرای اصول اسلامی در جهت علیه نیروهای قذافی کرده‌اند. گفتنی است، پیش‌نویس موقت از قانون اساسی زیر نظر «شورای

وائل غنیم، وبلاگ‌نویس معروف مصری که برخی او را از رهبران انقلاب اخیر این کشور می‌شمارند در یک اظهار نظر، خطاب به شرکت‌ها و دولت‌های غربی گفت: مصری‌ها را به حال خود بگذارید تا مشکلات‌شان را حل کنند.

وی که در یک همایش متعلق به صندوق بین‌المللی پول در واشنگتن شرکت کرده بود با بیان این سخن، شرکت‌های غربی را متهم به حمایت و پشتیبانی از رژیم حسنی مبارک طی سال‌های گذشته کرد. غنیم که در نشست «استفاده از جوانان برای توسعه شمال آفریقا و خاورمیانه» شرکت کرده بود، گفت: موسسات مالی جهانی و مقامات بلندپایه آنها در جنایت رژیم مبارک شریک هستند، زیرا طی سال‌های گذشته از آن حمایت کردند. این‌سوان ۲۰۱۰ ساله مصری که روزی بازارپاپ‌شرکت گوگل بود و بعدها به یکی از رهبران جنبش انقلابی مصر تبدیل شد با لیبایی ساده در کنار کارشناسان پولی و مالی جهان در پایتخت ایالات متحده آمریکا نشست تا رو در رو از آنها انتقاد کند. وی در سخنان خود گفت: از اینکه دست کمک به سوی مصر دراز کرده‌اید متشکریم اما اجازه دهید تاسا خودمان راه بازسازی کشورمان را طی کنیم.

جهان

طالبان و دولت افغانستان در ترکیه به هم می‌رسند

استانبول چهارراه صلح

و بنا بر آن گذاشته شده تا حکومت افغانستان به این موضوع رسیدگی کرده و شرایط لازم را برای اجرای کردن چنین طرحی مهیا کند. در این میان مشاور نخست‌وزیر ترکیه در امور خارجه بدون اشاره به بحث مذاکرات مقامات ترکیه با فرد و گروه خاصی می‌گوید: استانبول در مرحله مذاکره قرار دارد و هنوز هیچ اقدام عملی ا برای اجرای چنین طرحی صورت نگرفته است.

وال استریت ژورنال می‌نویسد تصمیم برای تأسیس دفتر طالبان در استانبول و آغاز مذاکرات صلح در این منطقه کار چندان ساده‌ای نیست چراکه مقامات افغانستان قصد مذاکره با گروهکی را دارند که بیش از ۹ سال (از سال ۲۰۰۱) تصمیم به نابودی آن را داشتند.

گذشته از تمامی این مسایل باید به این موضوع نیز اشاره کرد که اکثریت رهبران طالبان در لیست سیاه سازمان ملل قرار دارند و ممنوعیت پرواز بین‌المللی داشته و در صورتی که به هر نقطه‌ای از دنیا سفر کنند، مطمئناً دارایی‌های آنها ضبط خواهد شد. اما انکارا

مخالفان قذافی، قانون اساسی جدیدی می‌نویسند

لیبی تازه در برابر لیبی کهنه

پیمان موسوی

موقت انتقالی» و توسط روشنفکران ینغازی در حال نگارش است. در چند هفته اخیر انقلابیون با نمایندگان کشورهای خارجی و روسای آنها ملاقات‌هایی داشته‌اند. از نظر کارشناسان، این حرکت‌ها در جهت به رسمیت شناختن آنها به عنوان گروهی مستقل و صاحب قدرت است. آنها برای حکمرانی، خطوط مرزی خود را نیز ترسیم کرده‌اند و برای ورود و خروج افراد از داخل این

مرزا «همر» نیز تهیه کرده‌اند. انقلابیون لیبی در ادامه اقدامات خود جهت مستقل شدن از لیبی قذافی، صاحب دفتر مرکزی شده‌اند و روسایی نیز برای اداره آن تعیین کرده‌اند. آنها همچنین مبادرت به تأسیس بانک مرکزی و شرکت نفت ملی کرده‌اند. در کنار این اقدامات، انقلابیون مبارز، خواهان به رسمیت شناخته شدن از سوی سایر کشورها و خواهان حضور در جلسه

غنیم برخلاف آنچه انتظار می‌رفت لیبایی بسیار ساده پوشیده بود و در دستش مچ‌بندی به چشم می‌خورد که روی آن تاریخ ۲۵ ژانویه یعنی تاریخ شروع تظاهرات اعتراضی علیه رژیم مبارک در مصر حک شده بود. وقتی با آن هیات وارد سالن شد خنده حضار را برانگیخت. گفت به گمانش «جواسپاک» است و به این ترتیب به آن شهروند آمریکایی به نام جوزف فورز بلاخر اشاره کرد که اهل اوهایو بود و پس از شرکت

یکشنبه ۲۸ فروردین ۱۳۹۰

گناه با خون شسته نمی‌شود

فریدون مجلسی

در واکنش به این امر می‌گوید: این موضوع چندان مهم و جدی نیست. یکی از دیپلمات‌های ترکیه در این‌باره می‌گوید: فکر می‌کنم در برخورد با بحث امنیتی پروازهای اعضای طالبان استثناهایی نیز قایل شد. این در حالی است که وزارت خارجه آمریکا با ارسال نامه‌ای به روزنامه حریت در خصوص گشایش نمایندگی طالبان در استانبول، برای اولین بار از این طرح حمایت کرده است. در این نامه آمده است: همانطور که همواره تأکید کرده‌ایم، از روند اتحاد و تفاهم مجدد در افغانستان حمایت می‌کنیم. ترکیه مناسب‌ترین مکان برای کسب اطلاعات از طالبان از طرف دولت افغانستان است. ما به منظور توسعه سیاسی، از هر روش ممکن، حتی گشایش کانال همکاری با افغانی‌ها، به‌طور فعّال از حصول تفاهم پشتیبانی می‌کنیم. نماینده ویژه آمریکا در امور افغانستان و پاکستان رهبری این فرآیند را بر عهده دارد. وال استریت ژورنال، یکی از دلایل انتخاب ترکیه برای میزبانی دفتر صلح طالبان در کشورش بی‌طرفی آنکارا در دگرگیری‌های اخیر در منطقه افغانستان عنوان می‌کند. آنکارا هرگز ارتشی را به افغانستان اعزام نکرده است. زمانی که شورای عالی صلح افغانستان، طرح کشاندن طالبان به میز مذاکرات جهت پایان دادن به درگیری‌ها در افغانستان را مطرح کرد به‌جز ترکیه پای کشورهای میانه‌روی دیگری چون امارات متحده عربی یا تاجیکستان نیز به وسط کشیده شد، اما در نهایت ترکیه به گزینه اصلی بدل شد.

یک مقام افغان می‌گوید که این برنامه ترکیه در حال پیشرفت است. ارسلان رحمانی می‌گوید که ترکیه در حال حاضر برنامه‌هایی را برای ایجاد یک دفتر طالبان ترتیب می‌دهد اما این امر مدتی را دربر خواهد گرفت. رحمانی گفته است که برهان الدین ربانی رئیس شورای عالی صلح این مساله را طی دیدار ماه گذشته از ترکیه مورد بحث قرار داده است. اما کارشناسان می‌گویند آنچه در عمل دیده می‌شود این است که شورای صلح پیشرفت اندکی در زمینه کشاندن طالبان به میز مذاکرات داشته است.

شورای اعراب در دوحه هستند. احمد القطرانی یکی از فرماندهان نظامی انقلابیون مبارز می‌گوید: ما در حال پیشرفت و یادوستان اروپایی و آمریکایی خود در حال مذاکره هستیم. مسوول اول پیش‌نویسان قانون اساسی می‌گوید: جامعه‌ای که مد نظر ماست جامعه‌ای مبتنی بر آزادی، عدالت، نسناوی، حکومت دموکراتیک و تکررگرایی در سیاست و تقدیس آزادی بیان است که از این رهگذر به انتقال آرام قدرت خواهیم رسید. البته یکی از رهبران انقلابیون می‌گوید: «شورای انتقال قدرت یک شورای موقت است و تا زمان آزادسازی دیگر مناطق تحت تصرف قذافی و خروج وی از قدرت باقی خواهد ماند. پس از آن، تصمیمات دیگر اتخاذ خواهد شد. دنیا باید بداند ما که هستیم و چه می‌خواهیم؟ برای اعلام استقلال، اولین اقدام انقلابیون مبارز در شورای موقت، انتخاب «لاله جلیل» به عنوان رئیس انقلابیون بود و کسی است که در تحریم‌های اتخاذ شده علیه قذافی نهایت همکاری را با سازمان ملل داشته است.» رهبران انقلابیون جهت مذاکره، تعدادی از نمایندگان خود را به کشورهای ایالات متحده، انگلستان و سایر کشورهای اتحادیه اروپا فرستاده‌اند و درخصوص اقدامات خود با آنها به مذاکره پرداختند. آنها خاطر نشان کرده‌اند که اقدامات موقتی است و تا زمان خروج قذافی از قدرت به جنگ علیه مزدوران قذافی ادامه خواهند داد.

گفتنی است، تحرکات اخیر انقلابیون لیبی از جانب آلمان بی پاسخ گذاشته نشده است و پول‌های بلوکه شده معمر قذافی به مقدار شش میلیارد دلار در اختیار انقلابیون قرار گرفته است.
منبع: وال استریت ژورنال

انقلاب، مدتی از نظر‌ها پنهان بود تا اینکه معلوم شد به دست نیروهای امنیتی مصر بازداشت شده است. این بازداشت تا روزهای منتهی به پیروزی انقلاب مصر ادامه داشت. به محض آزادی، وائل غنیم در یک برنامه تلویزیونی ظاهر شد و به خاطر نشان دادن تصاویر بعضی از شهدای انقلاب مصر به شدت تحت تأثیر قرار گرفت و گریست. بسیاری از مردم با دیدن این صحنه متقلب شدند و همین مساله عزم آنان را برای ادامه اعتصاب و تحنن در میدان التحریر دو چندان کرد.

یکشنبه ۲۸ فروردین ۱۳۹۰

یادداشت

گناه با خون شسته نمی‌شود

فریدون مجلسی

■ در ساختار سیاسی آفریقای جنوبی در زمان آپارتاید مساله اصلی، فساد رسوخ کرده در ارکان نظام نبود، بلکه مساله تبعیض مطرح بود. در منطقه خاورمیانه اما انواع تبعیض به‌صورت‌های دیگر به علاوه فساد مطرح است. در نظام‌های دیکتاتوری خاورمیانه و شمال آفریقا، پیشینه فرهنگی موجود که ریشه در قبیله‌ای دارد، انتقام‌جویی امری پیش پا افتاده و بدیهی محسوب می‌شود. باتوجه به اینکه این جوامع از نظر تاریخی در مرحله پیش‌مدرن قرار دارند، تا مدرنیته با تمامی الزامات فرهنگی خود در این جوامع ساری و جاری نشود، انتقام‌جویی به‌عنوان یک قانون خشن قبیله‌ای همچنان رواج خواهد داشت. مقصود از این انتقام فقط این نیست که خسران‌تها و لطمات وارده جبران شود. در این جوامع نفس انتقام‌جویی، گویی نوعی احساس لذت و رضایت در نزد توده مردم قبیله‌اندیش به‌وجود می‌آید. ولی یک تفاوت عمده بین آپارتاید آفریقای جنوبی و استبداد خاورمیانه‌ای وجود داشت و آن این بود که در آپارتاید آفریقای جنوبی، دیکتاتوری وجود نداشت و فسادهای ناشی از دیکتاتوری هم وجود نداشت. هرچند که نظام آپارتاید بسیار غیرانسانی و اشتباه بود، اما سفیدپوستان گذشته از موضوع آپارتاید، در بین خودشان اصول یک نوع دموکراسی متعلق به جامعه سفید را رعایت می‌کردند. در مورد سایر جوامع این بهانه را می‌آورند که فرهنگ این جوامع هنوز به جایی نرسیده‌است که درک درستی از دموکراسی داشته باشند و سهمیم کردن آنها در امر حکومت منجر به از بین رفتن کل دموکراسی و پدید آمدن یک دیکتاتوری و فسادهای ناشی از آن خواهد بود.

موضوع این است که نژادپرستی خودش به تنهایی یک ایراد بزرگ و قابل انتقاد است. اما وقتی سفیدپوستان با یک توافق عمومی و تفاهم با جامعه اکثریت سیاه، حکومت را واگذار کردند، ععلان ایراد را رفع کردند. فقط موضوع سخت‌گیری‌ها نسبت به مبارزانی بود که طی مدت مبارزه شان به زندان افتاده و طمه دیده بودند. وقتی با بزرگوارگی یک چهره بزرگ تاریخی و مثال‌زدنی مثل آقای نلسون ماندلا این لطمات مورد بخشودگی قرار گرفت، دیگر جای بهانه برای افراد دیگر باقی نماند و آقای ماندلا با این گذشت، ترجیح داد ثبات و پیشرفت و ترقی بعدی را برای مملکتش بخرد. اما در دیکتاتوری‌های خاورمیانه‌ای، عمق فساد و سودجویی‌های انحصارطلبانه اطرافیان دیکتاتور به حدی بوده است که در نزد توده مردم آن هم با آن فرهنگ خشن قبیله‌ای، نوعی احساس انتقام‌جویی شخصی و گذشت‌ناپذیر فراهم آورده است. منظور من این است که این انتقام‌جویی بیشتر جنبه مصادی و مالی دارد تا جنبه سیاسی و مقوله آزادی و دموکراسی.

بنابراین، ایا مردم مصر می‌توانند حسنی مبارک را که بیش از ۸۰ سال عمر دارد، محکوم کنند و نکشند و یا پیرمردی مثل بن علی در تونس را محکوم کنند و نکشند؟ من چنین قابلیتی را در فرهنگ قبیله‌ای نمی‌بینم. یعنی آنان تابع همان قانون کهن «کشتن گناه با خون» هستند.

بااین حال امیدوارم گروه‌هایی که دارای بلوغ فکری هستند، بتوانند مبارزه بزرگ خودشان را از آلوده‌شدن به خون و انتقام جسمانی به دور نگاه

دارند.

در مورد بن علی، رئیس‌جمهور فراری تونس به عربستان سعودی، تا هنگامی که بن علی در پناه دولت عربستان بوده و آن دولت هم خودش در پناه ثروت عظیم نفتی اش است در امن خواهد بود.

اما حسنی مبارک که در مصر اسیر شده است، ممکن است وجه‌المصلحه ادامه حکومت شورای نظامی قرار بگیرد.

اما در مورد احتمال ال‌گوبرداری دیکتاتورهای دیگر منطقه خاورمیانه از ایستادگی معمر قذافی در لیبی تا با سرانجام حسنی مبارک و بن علی روبه‌رو نشوند، هرچند این امر کاملاً در دست است اما باید در مورد قذافی گفت که به‌نظر من منطق حقوق بین‌الملل هر چه می‌خواهد باشد، اما منطق سیاسی تابع توانمندی و قدرت است. اعلامیه سران سه قدرت بزرگ آمریکا، انگلیس و فرانسه که بقای قذافی را تحمل نخواهند کرد، جایی برای بحث‌های حقوقی باقی نمی‌گذارد. ولی قذافی شخصیتی نیست که به دلیل عملی که با حسنی مبارک و بن علی نبوده، ایستادگی کند. سرهنگ معمر قذافی ذاتاً موجودی است که قدرت را به هر قیمت از دست نخواهد داد. چون قذافی بدون قدرت به کلی «هیچ» است. اگر قذافی بخواهد تقاضای استخدام کند، شاید به درباری کاخ همان جایی که رئیس‌جمهورش بوده است، در برپاید. قذافی «هیچی» نیست. افراد دیگری، مثل حسنی مبارک و بن علی در جودشان جوهری است که روزی هم بسیار احترام‌انگیز بوده‌اند و بقای در قدرت، آنها را رو به افول برده است. درحالی که آدمی مثل قذافی از روز نخست «هیچ» بوده است و بقای در قدرت شاید او را به زیر «هیچ» تنزل داده است.